

Rukous

Jos me tuntisimme Jumalan luonteen ja Hänen rakkautensa meitä, lapsiaan, kohtaan, me emme muuta haluaisikaan kuin viettää aikaa Hänen kanssaan. Mutta juuri tämän Jumalan todellisen olemuksen maailma, vanha luontomme ja pahat henkivallat yrittävät meiltä pimittää.

Jeesus vietti paljon aikaa Isän Jumalan kanssa. Hän rukoili (kysyi Isän neuvoa / ohjetta) mm. ennen 12 opetuslapsen valitsemista - ja valitsi myös Juudas Iskariotin, kavaltajansa, koska tiesi tien ristille olevan välttämätön ihmisten pelastamiseksi kadotukselta. Jeesus myös noudatti itse antamaansa Isä-Meidän -rukousta, jossa pyydetään että ”tapahtukoon Sinun tahtosi”. Jeesuksella eivät ihmisten tarpeet, kuten sairauksista parantaminen, ohittaneet tärkeysjärjestyksessä rukoukselle annettua aikaa. Jeesus meni yksinäisyyteen rukoilemaan myös siksi, että saisi olla kahden Jumalan kanssa.

Luuk 6:12-13. *Samoihin aikoihin Jeesus meni vuorelle rukoilemaan ja vietti siellä koko yön rukoillen Jumalaa. Päivän koittaessa hän kutsui luokseen opetuslapsensa ja valitsi heistä kaksitoista, jotka nimesi apostoleiksi.*

Joh 6:70-71. *Jeesus sanoi heille: "Itsehän minä teidät valitsin, kaikki kaksitoista. Silti yksi teistä on Saatana." Hän tarkoitti Juudasta, Simon Iskariotin poikaa. Tämä oli kavaltava Jeesuksen, vaikka oli yksi noista kahdestatoista.*

Luuk. 5:15-16. *Jeesuksesta puhuttiin kuitenkin yhä laajemmalti, ja ihmisiä kokoontui sankoin joukoin kuulemaan häntä ja hakemaan parannusta tauteihinsa. Mutta hän vetäytyi jälleen autiolle seudulle rukoilemaan.*

Matt. 6:9-13. *Rukoilkaa te siis näin: Isä meidän, joka olet taivaassa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi. Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi, myös maan päällä niin kuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi niille, jotka ovat meille velassa. Äläkä anna meidän joutua kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta, sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Amen.*

Rukous onkin itse asiassa ajan viettämistä Jumalan (Jeesuksen) kanssa.

Rukoilkaa lakkaamatta = olkaa Isän Jumalan yhteydessä Jeesuksen Kristuksen kautta Pyhän Hengen välityksellä joka hetki. Rukous ei näin ollen ole suoritus tai ponnistus vaan elämää Jeesuksen Kristuksen yhteydessä. Rukoilla voi sekä yksinäisyydessä että väkijoukossa. Isän Jumalan yhteydessä oleminen tuo (aikanaan) mukanaan myös ilon ja rauhan.

1. Tess. 5:16-18. *Iloitkaa aina. Rukoilkaa lakkaamatta. Kiittäkää kaikesta. Tätä Jumala tahtoo teiltä, Kristuksen Jeesuksen omilta.*

Enkelit eivät suoranaisesti välitä rukouksia Jumalalle. Enkelit ovat kyllä lähettiläitä ja sananviejä ja siltäkin osin Jumalan palvelijoita. Jopa Saatana joutuu palvelemaan Jumalaa, vaikka ei tahtoisikaan. Tästä kertoi alkukesällä 2013 Nummelan kirkossa Gideon - Raamattujen jakelujärjestön edustaja seuraavan tapauksen;

Raamattuja oltiin jakamassa halukkaille. Eräs Raamatun käteensä saanut, vastustajan hengen alaisena toimiva mies sanoi Raamatun antaneelle jotenkin näin; ”Tällä tavalla teidän jakamaanne roskaan pitää suhtautua”. Samalla hän heitti Raamatun niin pitkälle kuin jaksoi. Seuraavana päivänä, kun Raamattuja jaeltiin taas samassa paikassa, jakelijan luo tuli toinen mies, joka kertoi hänelle; Olin läheisellä katolla ja suunnittelin että surmaan itseni hyppäämällä katolta alas, kun jostain lensi tämä kirja ja osui minua päähän. Aloin lukea sitä, voisinko saada tästä lisätietoa. Ei Jumala tässä tapauksessa lähettänyt enkeliä ihmistä pelastamaan vaan Raamattuun kirjoitetun Sanansa.

On itse asiassa sama, pyydänpö Jumalalta jotain vai vain jättäydyn Hänen käsiinsä, kunhan vain haluan pysyä Jumalan lapsen asemassa.

Asiaa voisi verrata lapsen pyyntöön omalta isältään;

- Isä, saisinko karkkia? Tai
- Isä, saanko tulla syliin?

Jälkimmäinen rukous lienee Jumalalle mieluisampi, mutta Hän ei halveksu ensimmäistäkään. Kysymys ei ole siitä, olenko kelvollinen, vaan siitä, olenko lapsi. Lapsi ei mieti, onko tehnyt tarpeeksi hyviä tekoja kelvatakseni syliin, vaan hän juoksee syliin silloin kun tarvitsee syliä luottaen siihen, että syliin pääsee.

Ei Jumala tarvitse meidän rukouksiamme, me tarvitsemme yhteyttä Häneen. Rukouksessa avaudumme vastaanottamaan. Jumala kyllä tietää ilman rukoustammekin, mitä me tarvitsemme. Mutta koska me itse emme tiedä todellisia tarpeitamme, tarvitsemme Hänen taivutteluun että taipuisimme ottamaan vastaan edes vähän siitä, mikä on meille hyväksi.

Jumala tahtoo johdattaa meidät ensin pelastukseen ja sen jälkeen mielekkääseen elämään pelastuneina, koska Hän rakastaa meitä. Ihminen taas tahtoisii Jumalasta ja Jumalan toiminnasta poistaa sen mitä hän ei ymmärrä, sen mikä tuntuu vaivalloiselta ja rukoilla itselleen vain sitä, minkä ymmärtää ja mikä on mukavaa. Ihminen tahtoisii palvella ja rakastaa Jumalaa omilla ehdoillaan. Jumala on Pojassaan Jeesuksessa antanut Itsensä meille ehdottomasti ja täydellisesti, me tahdomme asettaa tuhansia rajoja ja ehtoja hänelle.

Rukoukseen liittyy usein kolme väärinymmärrystä (Erkki Rannan kirjasta ”Viesti vuorilta”).

1. Ensimmäinen on tuo farisealainen mieli, että ihmiset näkisivät hurskaudemme ja kuulisivat kauniisti muotoillut rukouksemme. Jeesus sanoi näistä: ”Kaikki tekonsa he tekevät siksi, että ihmiset heitä katselisivat.” (Matt. 23:5.) Kertomuksessaan fariseuksesta ja bublekaanista rukoilemassa (Luuk. 18) Jeesus tuo esille meissä olevan taipumuksen tunnustaa toisten syntejä, peitellä omia syntejä ja tuoda esille omia hyviksi luulemiamme tekoja.
2. Toinen väärinymmärrys on rukouksen käyttäminen tiedottamiseen. Opetamme rukouksessa sekä Jumalaa että ihmisiä. Voimme pönkittää luontaista publikaanifarisealaisuuttamme ja pitää Jumalalle esitelmiä syntiemme lajeista. Niissä ei ole enää syvyydestä huutamista, vaan syntiemme esittelyä ilman vähäisintäkään kauhistelua pyhän Jumalan edessä.
3. Kolmas väärinymmärrys on rukouksen pakanallistuminen. Rukous muuttuu myllyksi, jossa pyöritellään tyhjiä pyyntöjä ja kuvitellaan, että näin taivutellaan Jumalaa kuulemaan.

Monet edellä olevien väärinymmärrysten tiedostajat eivät sitten halua rukoilla ääneen tai seurassa ollenkaan, vaan pysyvät mieluummin vaiti. Näin voi ja saa olla (vaikka se ei olisikaan Jumalan ensisijainen tahto).

Iso Raamatun tietosanakirja kertoo rukouksesta mm. seuraavaa;

Rukous on aina ollut kiinteä osa jumalanpalvelusta.

Rukous on ilmaisu Jumalan ja ihmisen välisestä yhteydestä. Rukous tekee tämän yhteyden tietoiseksi ja antaa sille sisällön. Rukouksessa ihmisen tarpeet ja asenteet muotoutuvat sanoiksi, joiden kautta hänen yhteydestään Jumalaan tulee persoonallinen minä-sinä suhde. Rukous voi olla sanatonta hiljentymistä. Rukous voi olla **pyyntö**. **Esirukouksessa** ei ole kysymys omista tarpeista vaan toisen. **Kiitosrukousta** leimaa kiitollisuus kaikesta saadusta. **Ylistys** on Jumalan kunnioittamista. Jumalaa korotetaan siinä, mitä Hän on itsessään.

Kaksi rukoukseen liittyvää raamatunkohtaa;

***Sananl 30:7-9.** Kahta minä sinulta pyydän - niin kauan kuin elän, älä niitä kiellä: pidä minusta kaukana vilppi ja valhe, älä anna köyhyyttä, älä rikkautakaan. Anna ruokaa sen verran kuin tarvitsen. Jos saan kovin paljon, saatan kieltää Jumalan ja kysyä mielessäni: "Mikä on Herra?" Jos ylen määrin köyhdyn, saatan varastaa ja vannoa väärin, rikkoo Jumalani nimeä vastaan.*

Mat 6:31-34. *"Älkää siis murehtiko: 'Mitä me nyt syömme?' tai 'Mitä me juomme?' tai 'Mistä me saamme vaatteet?' Tätä kaikkea pakanat tavoittelevat. Teidän taivaallinen Isänne tietää kyllä, että te tarvitsette kaikkea tätä. Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskasta tahtoaan, niin teille annetaan kaikki tämäkin. Älkää siis huolehtiko huomispäivästä, se pitää kyllä itsestään huolen. Kullekin päivälle riittävät sen omat murheet.*

Me saamme ja voimme;

1. pyytää Jumalalta jokapäiväisiä tarpeitamme, tai
2. kiittää Jumalaa siitä, että Hän pitää huolen myös jokapäiväisistä tarpeistamme, tai
3. ylistää Jumalaa siitä, että saamme olla Jumalan lapsia ja tarpeemme täyttyvät siinä sivussa.

Jotkin rukousvastaukset ovat kuitenkin sidottu siihen, että lähdemme toimimaan Jumalan sanan mukaan. Anteesi antaminen on tällainen (Matt. 6:8-15). Myös todellinen terveeksi tuleminen (sisäinen eheys) on sidoksissa syntien tunnustamiseen ja niistä luopumiseen (Jaak. 5:16).

Jos rukoilen Jumalaa maksamaan korkojen kera sen, mitä toinen ihminen minulle on tehnyt, tiedän jo rukoillessani, että Jumala ei hyväksy rukoustani. Sen sijaan on oikein rukoilla, että totuus tulisi julki ja oikeus tapahtuisi, sekä minun että toisten kohdalla. Oikeuden tapahtuminen on myös sen toisen, väärin tehneen, parhaaksi. Oikeuden tapahtumista rukoillessani voin toisinaan yllättyä siitä, että Jumala näyttää minun oman osuuteni tapahtumiin. Se, että olen saattanut toiminnallani aiheuttaa tilanteen syntymisen, ei kuitenkaan vapauta toista, väärin tehnyttä, vastuustaan vähäisimmässäkään määrin.

Jos rukoilen Jumalalta lottovoittoa tai normaalin toimeentulon ylittävää rikkautta, oli motiivina ihan mikä hyvänsä, ei Jumala hyväksy rukoustani sillä rukous on Hänen sanansa vastainen. (Kuinka moni on rukoillut toisille lottovoittoa? Sekin olisi parempi, vaikkakaan ei ehkä hyvä rukous.) En silti tarkoita että lottoaminen olisi sinänsä syntiä.

Jaakob kirjoitti kirjeessään seurakunnan uskoville seuraavasti;

Jaak. 1:2-6. *Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona niitä monenlaisia koettelemuksia, joihin joudutte. Tehän tiedätte, että kun uskonne selviytyy koetuksesta, tämä kasvattaa teissä kestävyyttä. Ja kestävyys johtakoon täydelliseen tulokseen, jotta olisitte täydellisiä ja eheitä, ette vajaita miltään kohden. Jos kuitenkin joltakulta teistä puuttuu viisautta, pyytäköön sitä Jumalalta. Hän on saava pyytämänsä, sillä Jumala antaa auliisti kaikille, ketään soimaamatta. Mutta pyytäköön uskossa, lainkaan epäilemättä. Joka epäilee, on kuin meren aalto, jota tuuli ajaa sinne tänne.*

Tämä ei tarkoita sitä, että kristitty tarkoitushakuisesti hakeutuisi tilanteisiin, jossa joutuisi koeteltavaksi (kiusaukseen). Se toiminta on Jumalan sanan vastaista (Matt. 6:13, Luuk. 11:4, Luuk. 22:40 ja 46). Mutta kun olemme koettelemuksessa, rukoilemme Jumalaa ottamaan sen pois. Samalla huomaamattamme pyydämme Jumalaa myös lopettamaan siltä osin meidän eheyttämisen. Koetuksesta selviytyminen siten että usko Jumalaan säilyy, johtaa sisäiseen eheyttämiseen (*koettelemuksia ... johtakoon ..., jotta olisitte täydellisiä ja eheitä*). Niinkin saamme rukoilla. Jumala kyllä kuulee meitä ja usein jopa tekee pyyntömme mukaan. Huomioitava on, että vaikka me sortuisimmekin koetuksessa, meidän uskomme säilyy. Jumala ei meitä hylkää. Joskus Jumala joutuu sallimaan meille lankeamisen, saadakseen meidät pois väärältä tieltä.

2. Tim. 2:12-13. *Jos kestämmme lujina, saamme myös hallita hänen (Kristuksen) kanssaan. Jos kiellämme hänet, myös hän on kieltävä meidät. Jos olemme uskottomia, hän pysyy silti uskollisena, sillä omaa olemustaan hän ei voi kieltää.*

Sananl. 24:16. *Vaikka hurskas seitsemästi kaatuisi, hän nousee jälleen, mutta jumalaton sortuu onnettomuuteensa.*

Ps. 139:23-24. *Tutki minut, Jumala, katso sydämeeni. Koettele minua, katso ajatuksiini. Katso, olenko vieraalla, väärällä tiellä, ja ohjaa minut ikiaikojen tielle.*

Voimme kuitenkin kiittää Jumalaa myös ahdistuksessa ollessamme.

Ef. 5:19-20. *Veisatkaa yhdessä psalmeja, ylistysvirsiä ja hengellisiä lauluja, soittakaa ja laulakaa täydestä sydäimestä Herralle ja kiittäkää aina ja kaikesta Jumalaa, Isää, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä.*

Fil. 4:6-7. *Älkää olko mistään huolissanne, vaan saattakaa aina se, mitä tarvitsette, rukoillen, anoen ja kiittäen Jumalan tietoon. Silloin Jumalan rauha, joka ylittää kaiken ymmärryksen, varjelee teidän sydämenne ja ajatuksenne, niin että pysytte Kristuksessa Jeesuksessa.*

1 Tess 5: 17-18. *Rukoilkaa lakkaamatta. Kiittäkää kaikesta. Tätä Jumala tahtoo teiltä, Kristuksen Jeesuksen omilta.*

Kristityt kiittivät Jumalaa joistakin toisilleen päinvastaisista asioista. Toinen Jumalan lapsi kiitti ja ylisti Jumalaa sellaisesta, minkä toinen Jumalan lapsi koki synniksi ja ehdottomasti kielletyksi. Ratkaisun voisi hakea siitä, teenkö kyseisen asian Jumalan kunniaksi vai muista motiiveista (... teettepä mitä tahansa, tehkää kaikki Jumalan kunniaksi).

Room. 14:6-8. *Joka kiinnittää huomionsa päiviin, tekee niin Herran kunniaksi, ja joka syö, syö Herran kunniaksi, sillä hän kiittää Jumalaa. Joka taas ei syö, on Herran kunniaksi syömättä, ja hänkin kiittää Jumalaa. Kukaan meistä ei elä itseään varten eikä kukaan kuole itseään varten. Jos elämme, elämme Herran omina, ja jos kuolemme, kuolemme Herran omina. Elämmepä siis tai kuolemme, me kuulumme Herralle.*

1. Kor. 10:30-31. *Jos minä kiitän Jumalaa ruoastani, miksi minua moitittaisiin siitä, mistä itse kiitän? Syöttepä siis tai juotte tai teettepä mitä tahansa, tehkää kaikki Jumalan kunniaksi.*

On siis paljon rukousta, jota Jumala ei haluaisi kuulla lastensa suusta.

Voin anoa /rukoilla myös kelvottomasti.

Jaak. 4:1-3. *Mistä teidän keskinäiset kiistanne ja taistelunne syntyvät? Mistäpä muusta kuin haluistanne, jotka käyvät taistelua teidän ruumiissanne. Te himoitsette, mutta jätte vaille, kiihkön ja kateuden vallassa te vaikka riistätte hengen toisiltanne, mutta ette silti saavuta päämääränne. Te taistelette ja iskette yhteen, mutta jätte vaille, koska ette pyydä. Ja vaikka pyydätte, te ette saa, koska pyydätte väärässä tarkoituksessa, kuluttaaksenne kaiken mielihaluissanne.*

Väärät teot ja väärä toiminta huutavat Jumalalle ja silloin Jumalan on mahdotonta huomioida henkilön rukouksia.

Jaak 5:4. *Te olette riistäneet palkan työmiehiltä, jotka ovat leikanneet teidän peltonne. Kuulkaa: se palkka huutaa, ja korjuuväen valitukset ovat tulleet Herran Sebaotin korviin.*

1 Moos 4:9-10. *Silloin Herra kysyi Kainilta: "Missä on veljesi Abel?" Kain vastasi: "En tiedä. Olenko minä veljeni vartija?" Herra sanoi: "Mitä oletkaan tehnyt! Etkö kuule, kuinka veljesi veri huutaa minulle maasta?"*

Matt. 5: 23-24. *"Jos siis olet viemässä uhrilahjaasi alttarille ja siinä muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan, niin jätä lahjasi alttarin eteen ja käy ensin sopimassa veljesi kanssa. Mene sitten vasta antamaan lahjasi.*

Jes. 1: 10-20. *Kuulkaa Herran sana, te Sodomian johtajat, kuuntele Jumalamme puhetta, sinä Gomorran kansa. (Sodomalla ja Gomorralla tarkoitetaan tässä Israelia) Mitä minä kostun teidän ainaisista uhreistanne, sanoo Herra. Olen saanut kylliksi polttouhreja, pässeistä ja syöttäiläiden rasvasta, ei minua miellytä vuohien, ei mullien eikä karitsojen veri. Kuka teitä on käskenyt niitä tuomaan ja tungeksimaan minun*

esipihoillani, kun tulette kasvojeni eteen? Lakatkaa jo tarjoamasta turhia uhrejanne, minä inhoan niiden savua! Usikuu ja sapatti, kokoukset ja juhlat - minä en siedä teidän pyhiä juhlianne ja pahoja tekojanne. Teidän uudenkuun menonne ja juhlapäivänne - minä vihaan niitä. Niistä on tullut minulle taakka, jota olen väsynyt kantamaan. Vaikka te levitätte kätenne rukoukseen, minä peitän silmäni, en tahdo teitä nähdä. Vaikka te rukoilemistanne rukoilisitte, minä en teitä kuuntele, koska kätenne ovat veren tahrinat. Peseytykää, puhdistautukaa, tehkää loppu pahoista töistänne, ne ovat aina silmissäni. Lakatkaa tekemästä pahaa. Opetelkaa tekemään hyvää, tavoitelkaa oikeudenmukaisuutta, puolustakaa sorrettua, hankkikaa orvolle oikeus, ajakaa lesken asiaa. Tulkaa, selvittäkäämme miten asia on, sanoo Herra. Vaikka teidän syntinne ovat verenpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin lumi. Vaikka ne ovat purppuranpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin puhdas villa. Jos te taivutatte mielenne kuulemaan minua, te saatte syödä maan hyvyttä, mutta jos kovetatte mielenne ja torjutte minut, miekka syö teidät. Herran suu on puhunut.

Rukousta ja jokapäiväistä elämää ei voi erottaa toisistaan, kumpikin vaikuttaa toiseen. Jumalan lapsen koko elämä on jatkuvaa rukousta vaikka kristitty ei sitä itse tajuakaan. Itsekäs jumalaton taas ei rukoillessaankaan rukoile, vaikka itse luuleekin niin (lukuun ottamatta ns. syntisen rukousta). Kun totean, ettei jumalaton (= ilman Jeesta oleva) rukoillessaankaan rukoile, vaikka luuleekin niin, syntisen rukousta lukuun ottamatta, onkohan se liian voimakkaasti sanottu? Mikä ero on lapsen ja palvelijan pyynnöillä talon isännältä? – Tämä ei liene oikea lähtökohta, koska kristitty voinee olla molempia. Oikeampaa olisi verrata lapsen pyyntöä talon isännän vihamiehen pyyntöön. Joku voisi ajatella, että eihän kelpollisesti elävä, mutta Kristusta vieroksuva ihminen ole Jumalan vihollinen. Raamatun mukaan näin kuitenkin on. (Jaak. 4:4; Te uskottomat! Ettekö tiedä, että rakkaus maailmaan on vihaa Jumalaa kohtaan? Joka tahtoo olla maailman ystävä, asettuu Jumalan viholliseksi. ja Room. 11:28; Evankeliumin torjuessaan he ovat Jumalan vihollisia, teidän tähtenne, mutta valinnan perusteella he ovat Jumalalle rakkaita, isien tähden.)

Joh. 4:23-24. *Tulee aika - ja se on jo nyt - jolloin kaikki oikeat rukoilijat rukoilevat Isää hengessä ja totuudessa. Sellaisia rukoilijoita Isä tahtoo. Jumala on henki, ja siksi niiden, jotka häntä rukoilevat, tulee rukoilla hengessä ja totuudessa."*

Juud. 1:20-21. *Rakkaat ystävät, rakentakaa te edelleen elämämme pyhimmän uskonne perustalle, Pyhässä Hengessä rukoillen. Pysykää Jumalan rakkaudessa ja odottakaa, että Herramme Jeesus Kristus armossaan johtaa meidät iankaikkiseen elämään.*

Ef. 6:18. *Tehkää tämä kaikki rukoillen ja anoen. Rukoilkaa joka hetki Hengen antamin voimin. Pysykää valveilla ja rukoilkaa hellittämättä kaikkien pyhien puolesta.*

Room. 8:26-27. *Myös Henki auttaa meitä, jotka olemme heikkoja. Emmehän tiedä, miten meidän tulisi rukoilla, että rukoilisimme oikein. Henki itse kuitenkin puhuu meidän puolestamme sanattomin huokauksin. Ja hän, joka tutkii sydämet, tietää mitä Henki tarkoittaa, sillä Henki puhuu Jumalan tahdon mukaisesti pyhien puolesta.*

Erkki Ranta kertoo kirjassaan ”Viesti vuorilta, Matteuksen evankeliumi kaikelle kansalle” seuraavan tapauksen: ”Intiassa, eräässä apteekissa oli väärennetty reseptejä. Apteekkari, itse hindu, kutsui luokseen kaikki kolme farmaseuttia. Kaksi heistä oli kristittyjä, yksi hindu. Apteekkari kysyi kaikilta kolmelta, kuka heistä oli syyllinen. Kaikki kielsivät väärentäneensä reseptin. Silloin hän osoitti hindua ja sanoi: ”Sinä olet syyllinen, sillä kristityt eivät voi valehdella.”
Ansaitsemme me tällaisen luottamuksen Herramme kunniaksi?

Rukous ja paasto; Paastota voi merkittävien ratkaisujen edellä. Tällöin pystyy paremmin keskittymään itse asiaan ilman että täysi vatsa nukuttaa. Paastolla me emme kuitenkaan voi pakottaa

Jumalaa vastaamaan. Juutalaisuudessa oli yksi ns. pakollinen paastopäivä vuodessa. Fariseukset kuitenkin paastosivat kaksi kertaa viikossa. Paastosta ei saa tarkoituksellisesti tehdä näkyvää.

Matt. 6: 16-18. "Kun paastoatte, älkää olko synkän näköisiä niin kuin tekopyhät. He muuttavat muotonsa surkeaksi, jotta kaikki varmasti huomaisivat heidän paastoavan. Totisesti: he ovat jo palkkansa saaneet. Kun sinä paastoat, voitele hiuksesi ja pese kasvosi. Silloin sinun paastoasi eivät näe ihmiset, vaan Isäsi, joka on salassa. Isäsi, joka näkee myös sen, mikä on salassa, palkitsee sinut.

Rukous ja rippi; Rippiä on turhaan väheksytty. Syntien tunnustaminen luotettavalle henkilölle ja synninpäästön kuuleminen vaikuttaa monesti sen, mitä rukous yksinään ei saa aikaan.

Jaak. 5: 16. Tunnustakaa siis syntinne toisillenne ja rukoilkaa toistenne puolesta, jotta parantuisitte. Vanhurskaan rukous on voimallinen ja saa paljon aikaan.

Millaiseen rukoukseen Jumala sitten mielistyy?

- Toimintaan; että en pelkästään rukoile, vaan myös teen sen, mitä välttämätön tarve, rakkaus ja Jumalan sana edellyttävät.

Luuk. 6: 46. "Miksi te sanotte minulle (Jeesukselle): 'Herra, Herra', mutta ette tee mitä minä sanon?"

Neh. 4:3. Me rukoilimme Jumalaa ja asetimme vartijoita, jotka yötä päivää vartioivat kaupunkia, ettei vihollinen pääsisi yllättämään.

Matt. 26: 41 ja Mark. 14:38. Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen. Tahtoa ihmisellä on, mutta luonto on heikko."

1 Piet. 2:15. Jumalan tahto näet on, että te hyvää tekemällä panette sulun ymmärtämättömien ihmisten typerille puheille.

1 Piet. 3:3-4. Älkää pitkö tärkeänä ulkonaista kaunistusta, älkää hiuslaitteita, kultakoruja tai hienoja vaatteita. Teidän kaunistuksenne olkoon katoamatonta: salassa oleva sydämen ihminen, lempeä ja sävyisä henki. Tämä on Jumalan silmissä kallisarvoista. ...

(Tässä ei suinkaan kehoiteta lyömään laimin omaa hyvinvointia. Saa pukeutua kauniisti, saa käyttää koruja, ne eivät saa kuitenkaan nousta pääasiaksi. Olisi jopa suotavaa, että kävisimme pesulla ja pukeutuisimme siististi.)

1 Piet. 3:7. Samoin te, miehet, eläkää vaimonne kanssa ymmärtäväisesti, muistaen, että hän on heikompi osapuoli. Osoittakaa hänelle kunnioitusta, sillä hän on yhtä lailla armon ja elämän perillinen. Näin ei mikään tule esteeksi rukouksillenne.

Room 15:30-31. Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä ja Pyhän Hengen antamaan rakkauteen vedoten pyydän teitä, veljet, tukemaan minua (Paavalia) taistelussani. Rukoilkaa Jumalaa puolestani, että en Juudeassa joutuisi epäuskoisten käsiin ja että lahja, jonka vien Jerusalemiin, olisi pyhille mieluinen.

- Syntien tunnustamiseen.

Jaak 5:13-16. Jos joku teistä kärsii, hän rukoilkoon; jos joku on hyvillä mielin, hän laulakoon kiitosvirsiä. Jos joku teistä on sairaana, kutsukoon hän luokseen seurakunnan vanhimmat. Nämä voidelkoot hänet öljyllä Herran nimessä ja rukoilkoot hänen puolestaan, ja rukous, joka uskossa lausutaan, parantaa sairaan. Herra nostaa hänet jalkeille, ja jos hän on tehnyt syntiä, hän saa sen anteeksi. Tunnustakaa siis syntinne toisillenne ja rukoilkaa toistenne puolesta, jotta parantuisitte. Vanhurskaan rukous on voimallinen ja saa paljon aikaan.

Luuk 18:10-14. "Kaksi miestä meni temppeliin rukoilemaan. Toinen oli fariseus, toinen publikaani. Fariseus asettui paikalleen seisomaan ja rukoili itseksensä: 'Jumala,

minä kiitän sinua, etten ole sellainen kuin muut ihmiset, rosvot, huijarit, huorintekijät tai vaikkapa tuo publikaani. Minä paastoon kahdesti viikossa ja maksan kymmenykset kaikesta, siitäkin mitä ostan.' Publikaani seiso taempana. Hän ei tohtinut edes kohottaa katsettaan taivasta kohti vaan löi rintaansa ja sanoi: 'Jumala, ole minulle syntiselle armollinen!'

"Minä sanon teille: hän lähti kotiinsa vanhurskaana, tuo toinen ei."

Kyseessä oli ilmeisesti iltauhrin uhraamisen aika, jolloin väki kokoontui temppeleihin rukoilemaan. Väkijoukosta erottautui poikkeuksellisesti kaksi miestä erilleen. Fariseus erotti itsensä muista, koska koki olevansa puhdas. Jos hän olisi ollut muihin kosketuksissa, hän olisi mielestään saastuttanut itsensä. Publikaani taas erotti itsensä muista, koska koki olevansa saastainen. Jos hän olisi ollut muihin kosketuksissa, hän olisi mielestään saastuttanut muut.

- Että puhumme totta.

1 Piet 1: 22. *Kun te totuudelle kuuliaisina olette puhdistautuneet elääksenne vilpittömässä, veljellisessä rakkaudessa, niin rakastakaa toisianne uskollisesti ja kaikesta sydämestänne.*

Jaak 5:12. *Kun myönnätte, sanokaa vain: "Kyllä", kun kiellätte, sanokaa: "Ei." Muutoin teitä kohtaa tuomio. (= Älkää yrittäkö puheella harhauttaa kuulijaa luulemaan muuta kuin mitä tarkoitatte. Korjatkaa väärinymmärrykset.)*

- Että emme tahallamme tee sitä, minkä tiedämme vääräksi tai Jumalan sanan vastaiseksi, vaan edistämme oikeutta ja rauhaa.

1 Piet 3: 12. *Sillä Herran silmät katsovat hurskaiden puoleen, hänen korvansa kuulevat heidän rukouksensa, mutta Herran kasvot kääntyvät pahantekijöitä vastaan.*

1 Tim 2:1-3. *Kehotan ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta, kuninkaiden ja kaikkien vallanpitäjien puolesta, jotta saisimme viettää tyyntä ja rauhallista elämää, kaikin tavoin hurskaasti ja arvokkaasti. Tällainen rukous on oikea ja mieluisa Jumalalle, meidän pelastajallemme.*

Fil 1:9-11. *Rukoilen myös, että teidän rakkautenne kasvaisi ja yltäisi yhä parempaan ymmärrykseen ja harkintaan, niin että osaisitte erottaa, mikä on tärkeää, säilyisitte puhtaina ja moitteettomina odottaessanne Kristuksen päivää ja tuottaisitte Jumalan kunniaksi ja kiitokseksi runsain mitoin hyvää hedelmää, jonka saa aikaan Jeesus Kristus.*

Kol 1:9-10. *mekin olemme lakkaamatta rukoilleet teidän puolestanne ja pyytäneet, että te saisitte runsaasti hengellistä viisautta ja ymmärrystä ja tulisitte täydelleen tuntemaan Jumalan tahdon. Rukoilemme, että eläisitte Herralle kunniaksi ja kaikessa hänen mielensä mukaan ja että kantaisitte hedelmää tekemällä kaikkea hyvää ja kasvaisitte Jumalan tuntemisessa.*

Kol 4: 12. *Terveisiä lähettää teikäläinen Epafras, Kristuksen Jeesuksen palvelija, joka aina taistelee rukouksin teidän puolestanne, jotta pysyisitte lujina ja nuhteettomina ja vankkumatta noudattaisitte kaikessa Jumalan tahtoa.*

- Että lähestymme Jumalaa Hänen lapsinaan.

Joh 17: 9. *"Minä (Jeesus) rukoilen heidän puolestaan. Maailman puolesta minä en rukoile, vaan niiden, jotka sinä (Isä Jumala) olet minulle antanut, koska he kuuluvat sinulle.*

Room 8:26-28. *Myös Henki auttaa meitä, jotka olemme heikkoja. Emmehän tiedä, miten meidän tulisi rukoilla, että rukoilisimme oikein. Henki itse kuitenkin puhuu*

meidän puolestamme sanattomin huokauksin. Ja hän, joka tutkii sydämet, tietää mitä Henki tarkoittaa, sillä Henki puhuu Jumalan tahdon mukaisesti pyhien puolesta. Me tiedämme, että kaikki koituu niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa ja jotka hän on suunnitelmansa mukaisesti kutsunut omikseen.

Room 8: 34. Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus - mutta hän on kuollut meidän tähtemme, ja enemmänkin: hänet on herätetty kuolleista, hän istuu Jumalan oikealla puolella ja rukoilee meidän puolestamme!

- Että rukoilemme kiittäen.

1 Tess 5: 17-18. Rukoilkaa lakkaamatta. Kiittäkää kaikesta. Tätä Jumala tahtoo teiltä, Kristuksen Jeesuksen omilta.

1. Tim. 2:1-4. Kehotan ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta, kuninkaiden ja kaikkien vallanpitäjien puolesta, jotta saisimme viettää tyyntä ja rauhallista elämää, kaikin tavoin hurskaasti ja arvokkaasti. Tällainen rukous on oikea ja mieluisa Jumalalle, meidän pelastajallemme, joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden.

- Että yhdistämme rukouksen Jumalan sanaan.

1 Tim 4:4-5. Kaikki, minkä Jumala on luonut, on hyvää, eikä siitä tarvitse hylätä mitään, kun se otetaan kiittäen vastaan. Jumalan sana ja rukous pyhittävät sen.

Kol. 3:16-17. Antakaa Kristuksen sanan asua runsaana keskuudessanne. Opettakaa ja neuvokaa toisianne kaikella viisaudella ja laulakaa kiitollisin mielin Jumalalle psalmeja, ylistysvirsiä ja hengellisiä lauluja. Mitä teettekin, sanoin tai teoin, tehkää kaikki Herran Jeesuksen nimessä, kiittäen hänen kauttaan Jumalaa, Isäämme.

- Että luotamme Jumalan huolenpitoon myös vaikeissa tilanteissa, oli Hänen vastauksensa sitten vaikka ei tai odota. Myös silloin kun Jumala tuntuu olevan hiljaa.

Room 12:12. Toivokaa ja iloitkaa, ahdingossa olkaa kestäviä, rukoilkaa hellittämättä.

Fil 4:6-7. Älkää olko mistään huolissanne, vaan saattakaa aina se, mitä tarvitsette, rukoillen, anoen ja kiittäen Jumalan tietoon. Silloin Jumalan rauha, joka ylittää kaiken ymmärryksen, varjelee teidän sydämenne ja ajatuksenne, niin että pysytte Kristuksessa Jeesuksessa.

Matt 5:43-45. "Teille on opetettu: 'Rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihamiestäsi.' Mutta minä (Jeesus) sanon teille: rakastakaa vihamiehiänne ja rukoilkaa vainoojienne puolesta, jotta olisitte taivaallisen Isänne lapsia.

Luk 6: 28. Siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, rukoilkaa niiden puolesta, jotka parjaavat teitä.

Luuk 18:1. Jeesus esitti opetuslapsille vertauksen opettaakseen, että aina tulee rukoilla, koskaan lannistumatta.

2 Kor 12:7-9. Jotta nämä valtavat ilmestykset eivät tekisi minua ylpeäksi, olen saanut pistävän piikin ruumiiseeni, Saatanan enkelin kurittamaan itseäni, etten ylpistyisi. Olen kolme kertaa pyytänyt Herralta, että pääsisin siitä. Mutta hän on vastannut minulle: "Minun armoni riittää sinulle.

Juud. 1: 20-21. Rakkaat ystävät, rakentakaa te edelleen elämäänne pyhimmän uskonne perustalle, Pyhässä Hengessä rukoillen. Pysykää Jumalan rakkaudessa ja odottakaa, että Herramme Jeesus Kristus armossaan johtaa meidät iankaikkiseen elämään.

- Että pyydämme Jumalan sanan leviämistä ja lahjoja tai viisautta siihen. Myös armolahjojen pyytäminen.

1 Kor 14:13-15. *Sen, joka puhuu kielillä, on siksi rukoiltava itselleen myös tulkitseminen kykyä. Jos näet rukoilen kielillä, minun henkeni rukoilee mutta ymmärrykseni jää hyödyttömäksi. Mitä tämä siis tarkoittaa? Minun tulee rukoilla hengelläni, mutta myös ymmärryksellä; minun tulee laulaa kiitosta hengelläni, mutta myös ymmärryksellä.*

2 Tess 3:1-2. *Lopuksi vielä, veljet: rukoilkaa puolestamme, että Herran sana leviäisi nopeasti ja pääsisi muualla samaan kunniaan kuin teidän keskuudessanne. Rukoilkaa myös, että varjeltuisimme pahoilta ja kelvottomilta ihmisiltä; kaikkihan eivät usko.*

Rukoileminen kielillä; Kielillä puhuminen / rukoileminen on yksi armolahjoista. Kielillä rukoileva rakentaa itseään, vaikka ei ymmärräkään mitä rukoilee. Rukouskielet armolahjana on tarkoitettu lähinnä henkilön yksityiseen käyttöön. Mikäli rukoilijalla itsellään tai muulla läsnä olevalla on kielten selittämisen armolahja, voidaan rukouskieltä käyttää myös seurakunnan kokouksessa. Paavali rajaa julkisesti tapahtuvan kielilläpuhuminen kolmeen seurakunnan kokoontumista kohden. Ellei tulkitsijan armolahjalla varustettua henkilöä ole paikalla, ei julkista kielillä rukoilemista suositella.

1. Kor. 14:1-9. *Pyrikää rakkauteen, mutta tavoitelkaa myös henkilölahjoja, ennen kaikkea profetoimisen lahjaa. Kielillä puhuva ei näet puhu ihmisille vaan Jumalalle; kukaan ei ymmärrä häntä, Hengen valtaamana hän puhuu salaisuuksia. ... Kielillä puhuva rakentaa itseään, profetoiva rakentaa seurakuntaa. Toivoisin teidän kaikkien puhuvan kielillä, mutta vielä mieluummin toivoisin teidän profetoivan. Profetoiva on arvokkaampi kuin kielillä puhuva, ellei tämä sitten osaa myös tulkita puhettaan, niin että se koituu seurakunnan parhaaksi. ... Ellette puhu selvää kieltä, kuinka teidän puhettanne voidaan ymmärtää? Sananne haihtuvat taivaan tuuliin.*

1. Kor. 14:12-18. *Kun te nyt kerran tavoittelette henkilölahjoja, pyrikää saamaan niitä runsain määrin seurakunnan rakentamiseksi. Sen, joka puhuu kielillä, on siksi rukoiltava itselleen myös tulkitseminen kykyä. Jos näet rukoilen kielillä, minun henkeni rukoilee mutta ymmärrykseni jää hyödyttömäksi. Mitä tämä siis tarkoittaa? Minun tulee rukoilla hengelläni, mutta myös ymmärryksellä; minun tulee laulaa kiitosta hengelläni, mutta myös ymmärryksellä. Jos kiität Jumalaa vain hengelläsi, miten paikalla oleva ulkopuolinen voi sanoa kiitokseesi aamenen, kun hän ei ymmärrä mitä sanot? Sinä kyllä kiität hyvin, mutta ei tuo toinen siitä hyödy. Minä puhun kielillä enemmän kuin kukaan teistä, ja siitä kiitän Jumalaa.*

1. Kor. 14:21-23. *Lain kirjassa sanotaan: Oudoilla kielillä ja vieraiden huulilla olen puhuva tälle kansalle, eikä se sittenkään kuuntele minua, sanoo Herra. Outoja kieliä ei siis ole tarkoitettu merkiksi uskoville vaan niille, jotka eivät usko; profetoiminen sen sijaan ei ole merkinä epäuskoisille vaan uskoville. Jos seurakunnan yhteisessä kokouksessa kaikki puhuisivat kielillä ja sinne tulisi ulkopuolisia tai epäuskoisia, he varmasti sanoisivat, että te olette järjiltänne.*

1. Kor. 14:26-28. *Mitä tämä siis tarkoittaa, veljet? Kun kokoonnutte yhteen, jokaisella on jotakin annettavaa: laulu, opetus tai ilmestys, puhe kielillä tai sen tulkinta. Kaiken on tapahduttava yhteiseksi parhaaksi. Jos puhutaan kielillä, vain kaksi tai enintään kolme saa puhua, kukin vuorollaan, ja jonkun on tulkittava puhetta. Ellei tulkitsijaa ole, puhuja olkoon seurakunnan parissa vaiti ja puhukoon vain itselleen ja Jumalalle.*

1. Kor. 14:39-40. *Veljet, tavoitelkaa siis profetoimisen lahjaa älkääkä estäkö kielillä puhumista. Kaiken on vain tapahduttava arvokkaasti ja hyvässä järjestyksessä.*

Rukous ja kristillinen elämä kuuluvat yhteen. Toista ei ole ilman toista. Se olisi sama kuin avioliitto jatkuvassa toisen osapuolen mykkäkoulussa. Jumala suhteen toisena osapuolena ei kuitenkaan ole ääneti, Hän puhuu meille Raamatun sanassa. Seurakunnan suhdetta Kristukseen verrataankin avioliittoon.

Ef 5:25-32. Miehet, rakastakaa vaimoanne niin kuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi henkensä sen puolesta pyhittääkseen sen. Hän pesi sen puhtaaksi vedellä ja sanalla voidakseen asettaa sen eteensä kirkkaana, pyhänä ja moitteettomana, vailla tahraa, ryppyä tai virhettä. Samoin aviomiehenkin velvollisuus on rakastaa vaimoan niin kuin omaa ruumistaan. Joka rakastaa vaimoan, rakastaa itseään. Eihän kukaan vihaa omaa ruumistaan, vaan jokainen ravitsee ja vaalii sitä. Juuri niin hoitaa Kristuskin seurakuntaansa, omaa ruumistaan, jonka jäseniä me olemme. "Siksi mies jättää isänsä ja äitinsä ja liittyy vaimoonsa, niin että nämä kaksi tulevat yhdeksi lihaksi." Tämä on suuri salaisuus; minä tarkoitan Kristusta ja seurakuntaa.

Rukousasento?

(Ote Heikki Palvan raamatun tietosanastosta;)

Synagogan käytäntöä seuraten rukoiltaessa joko seistiin tai polvistuttiin (Mark. 11:25, Apt. 21:5, vertaa 1 Sam. 1:9, 1 Kun. 8:54, Dan. 6:11). Kädet pidettiin juutalaiseen tapaan taivasta kohti kohotettuina (1 Tim. 2:8, vertaa 2 Moos. 9:29, Jes. 1:15). Käsien ristiminen on vasta germaanien mukana kirkkoon tullut tapa, jolla ennen osoitettiin kunnioitusta voittajalle.

Augustinuksen rukous

Herra, en tiedä, mitä minun olisi sinulta pyydettävä.
 Sinä yksin tiedät, mitä tarvitsen.
 Sinä rakastat minua paremmin kuin osaan itseäni rakastaa.
 Isä, anna lapsellesi, mitä hän ei osaa itse anoa.
 En uskalla pyytää ristiä enkä lohdutusta.
 Tahdon vain laskeutua jalkaisi juureen ja avata sydämeni sinulle.
 Katso hätääni, jota en itsekään täysin tunne.
 Katso minuun ja kohtele minua armahtavan laupeutesi mukaan.
 Lyö tai paranna minut. Paina alas tai nosta.
 Minä suostun sinun suunnitelmiisi, vaikka en niitä tunnekaan.
 Vaikenen ja jättäydyn kokonaan sinun käsiisi.
 En tahtoisi haluta mitään muuta kuin täyttää sinun tahtoasi.
 Opetä minua rukoilemaan. Rukoile sinä itse minussa.

Kysymyksiä mietittäväksi

1. Miksiköhän kirkossa ei enää rukoilla; ”Varjele meidät pahalta äkkikuolemalta”?
2. Miksi Jaakob pitää syntien tunnustamista edellytyksenä tervehtymiselle?